

for afvist Sagen som Værgeraadet uvedkommende". Sagen gik videre, og den 1. Februar 1911 skrev Overværgeraadet desangaaende til Justitsministeriet som følger: „Saaledes foranlediget tillader Overværgeraadet sig efter om Sagen at have brevvekslet med Værgeraadet for Københavns 1ste Værgeraadskreds at forelægge det nævnte Spørgsmaal til det høje Ministeriums Afgørelse, idet man bemærker, at Raadet kan i det hele slutte sig til det af Værgeraadet i den hoslagte Erklæring af 5. f. M. udtalte, hvorefter de her omspurgte usædelige Piger paa Grund af Regelen i § 9 overhovedet ikke kan antages i Henhold til § 1 a, naar Straf er anvendt, hvorimod Mulighed for Værgeraadsforsorg formentlig er til Stede, dels naar et Tilhold er overtraadt, dels med Hensyn til Piger, der vel endnu ikke er advarede eller har faaet Tilhold, men ikke har fast Bopæl.“ Saa tog den 27. Februar 1911 Justitsministeriet Stilling til Sagen i følgende Skrivelse til Overværgeraadet: „Ved hertil at indsende Skrivelse af 12. December f. A., hvori 3die Politiinspektør i København blandt andet har forespurgt, hvor naar den ikke 18-aarige Kvinde, der søger Erhverv ved Utugt, uden at have eller søge lovligt Erhverv, efter Overværgeraadets Opfattelse falder ind under Børnelovens § 1 a, har Overværgeraadet samtidig med at forelægge Justitsministeriet Sagen til Afgørelse i Skrivelse af 1. d. M. udtalt, at Raadet i det hele kan slutte sig til en af Værgeraadet for Københavns 1ste Værgeraadskreds blandt Bilagene værende Erklæring, hvorefter de her omspurgte usædelige Piger paa Grund af Regelen i § 9 overhovedet ikke kan antages i Henhold til § 1 a, naar Straf er anvendt, hvorimod Mulighed for Værgeraadsforsorg formentlig er til Stede, dels naar et Tilhold er overtraadt, dels med Hensyn til Piger, der vel endnu ikke er advarede eller har faaet Tilhold, men ikke har fast Bopæl. Overværgeraadet har derhos tilføjet, at det saavel med Hensyn til den Antagelse, som kan ske i Henhold til § 1 a, som med Hensyn til Antagelse i Henhold til § 1 b 2, maa bero paa en Vurdering af det i hvert enkelt Tilfælde foreliggende, om Værgeraadsforsorg kan anvendes, men at Værgeraadsinstitutionen dog i Almindelighed maa vise stor Tilbageholdenhed i disse Sager, idet adskilligt, hvilket derefter nærmere udvikles, taler imod Antagelse. Saaledes foranlediget skal man til behagelig Efterretning meddele, at Justitsministeriet kan tiltræde det af Overværgeraadet

saaledes udtalte, og at man under Dags Dato har tilstillet Politidirektøren i København en Genpart af Overværgeraadets nævnte Skrivelse med Bemærkning derom.“ Denne Skrivelse er underskrevet af min Forgænger som Justitsminister, Bülow, og jeg kan fuldkommen slutte mig til den Opfattelse, han dér gør gældende, støttet saavel paa Værgeraadets som Overværgeraadets Erklæringer. Dermed mener jeg, der er taget Standpunkt til selve Sagens Realitet, men hvad angaar Beskyldningen mod Overværgeraadet for daarlig Villie i den Henseende, maa jeg gøre opmærksom paa, at den af Overværgeraadet udarbejdede Statistik udviser følgende Tal paa Piger, der er fjernede efter § 1 b, 2det Stykke, altsaa Piger fra 15—18 Aar: i 1911 var der 29 saadanne, i 1912 43, i 1913 32 og i 1914 44, og saa godt som alle disse Piger henhører under den her omhandlede Kategori. Jeg tror derfor ikke alene, man gør Overværgeraadet Uret i Realiteten ved at angribe den Maade, hvorpaa det handler — det handler rigtigt i Henhold til de bestaaende Love —, men jeg tror tillige, at man gør Overværgeraadets Formand Uret, naar man vil beskyldte ham for ikke at have fornøden god Villie i denne Henseende.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) kom desuden ind paa nogen Omtale af Askø-Sagen, men da han selv erklærede, at han ikke ønskede nogen Forhandling om denne Sag, skal jeg ikke gaa ind paa den i dette Øjeblik. Skønt jeg godt kunde give en Oplysning i denne Sag, som kunde have nogen Interesse, vil jeg finde det hensynsfuldere at holde den tilbage, naar jeg ikke bliver nødt til at meddele den. Det, som det ærede Medlem fra Vinderup særlig omtalte, Spørgsmaalet om, hvorvidt Præsten paa Askø skal betale Smeden paa Fejø, der hedder Nagel, 6 Kr., mener jeg — for at bruge en Vending af det ærede Medlem fra Vinderup selv — falder noget udenfor Rammen for Forhandlingerne her. Jeg tror, at det kan de faa afgjort for Domstolene, og at vi ikke kan staa her og føre en vidtgaaende Forhandling om, hvorvidt Præsten skal betale Smeden de 6 Kr. Jeg tror, at dette falder udenfor Rigsdagens Afgørelse, og at der ingen Grund er for os til at opholde os ved et saa lille Spørgsmaal.

Jeg har i øvrigt kun en Bemærkning til de ærede Medlemmer, som har spurgt mig om, hvorvidt Lovforslag om Reform af Retsplejelovgivningen vil blive fremsat, den Bemærkning nemlig, at et Lovforslag